

Willibrordbrief 2023

Groet van de oud-katholieke en anglicaanse bisschoppen in continentaal Europa aan hun kerken ter gelegenheid van de feestdag van de heilige Willibrord op 7 november 2023

De Willibrordbrief wordt elk jaar verstuurd door de Anglicaanse en Oud-Katholieke bisschoppen op het Europese vasteland. Ze komen elke zomer samen voor een gezamenlijke conferentie. Dit jaar kreeg bisschop Harald Rein uit Zwitserland de opdracht om de gezamenlijke boodschap te schrijven.

Aan zet blijven in tijden van verandering

Geliefde broeders en zusters in het geloof,

In juni 2023 vond de Generale Assemblee van de Conferentie van Europese Kerken (CEC) plaats in Tallinn, Estland. Het motto was "Onder Gods zegen - vorm geven aan de toekomst". Meer dan 300 christenen kwamen samen. Drie kerkfamilies zijn vertegenwoordigd in CEC: de protestantse, de orthodoxe en de anglicaans-oudkatholieke. Het nieuwe presidium is als volgt samengesteld: Aartsbisschop Nikitas van Thyateira en Groot-Brittannië, Oberkirchenrat ds. Frank Kopania (EKD) en bisschop dr. Dagmar Winter (Church of England). Veel belangrijker zijn echter de inhoudelijke resoluties en onderwerpen van de CEC-Assemblee. En vooral de verklaringen over de oorlog in Oekraïne, over klimaatverandering / milieucrisis en over migratie / ontheemding. De inval van Rusland in Oekraïne werd veroordeeld. In het behoud van de schepping worden we allemaal uitgedaagd als rolmodel. We moeten ons verzetten tegen taal die medevluchtelingen in hokjes plaatst en ontmenselijkt.

We worden allemaal opgeroepen om ons in te zetten zodat verklaringen niet alleen verklaringen blijven om ons geweten te sussen. Op het eerste gezicht lijkt het misschien alsof we weinig concreets kunnen doen tegen de achtergrond van de steeds groter wordende problemen. En toch is elke inzet de moeite waard. Want als iedereen (ik, onze parochie, ons bisdom) ook maar een kleine stap zet, bereiken we samen doorslaggevende dingen om Europa leefbaarder te maken voor alle mensen.

We kunnen bijvoorbeeld vluchtelingengezinnen in onze gemeenschap financieel en in natura ondersteunen. Het is ook zinvol om in ons eigen leven en in de kerkelijke omgeving het voorbeeld te geven van een bewuste levensstijl, die de hulpbronnen

van deze aarde spaart en er zo toe bijdraagt dat de aarde voor zoveel mogelijk mensen een leefbare plek blijft.

Het zijn misschien kleine stapjes, maar het hangt af van doorzettingsvermogen en volharding, zoals te lezen is in de gelijkenis van de weduwe in Lucas 18, 1-8. In eerste instantie lijkt de weduwe in deze gelijkenis alleen een rechter te stalken totdat hij, geïrriteerd uiteindelijk in haar voordeel beslist. Maar het thema gaat niet over de rechter of een beeld van God of bidden alleen, maar over de kracht van geloof. De weduwe kan de wereld veranderen en iets bereiken vanuit persoonlijke overtuiging en zekerheid. Zelfs als het eerst hopeloos lijkt. De weduwe had kunnen opgeven of gefrustreerd zijn, maar ze zette door. Wij christenen kunnen de wereld veranderen en in beweging brengen als we, om het zo maar te zeggen, alert en aan zet blijven.

Dus niets wat we vragen, eisen en doen in de naam van God is tevergeefs. Volharding heeft ook te maken met hoe wij ons als christenen opstellen en handhaven in de seculiere samenleving: "Onder Gods zegen - vormgeven aan de toekomst".

De heilige Willibrord bracht het christelijk geloof naar grote delen van Europa. Het laatste vers van de parabel luidt: Zal de Mensenzoon, wanneer hij terugkeert, nog steeds het geloof op aarde tegenkomen? Het antwoord wordt opengelaten. Ik heb er alle vertrouwen in en wens ons allen goede ervaringen en veel succes.

+ Harald Rein